

αντίσκηνο

αντίσκηνο, το, ουσ. [<αντι- + σκηνή], το αντίσκηνο·

- μου 'γινε αντίσκηνο (ενν. ο πούτσος, ο ψώλος, η πούτσα, η ψωλή, το πέος, το καυλί), βλ. φρ. μου 'γινε τσαντίρι, λ. τσαντίρι·

- ρίχνω αντίσκηνο, κάθομαι σε ένα χώρο πολύ περισσότερο από το κανονικό: «ήρθε το πρωί στο γραφείο να μου πει μια καλημέρα κι έριξε αντίσκηνο». Από την εικόνα του ατόμου που στήνει κάπου το αντίσκηνό του για να κατασκηνώσει.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας